

พรหมจรรย์ ๗๖

สุภีร์ ทุมทอง

๑๔ มกราคม ๒๕๖๑

กรรมฐาน

๑. กายคตาสติ
๒. อานาปานสติ
๓. เมตตาทภาวนา
๔. กรุณาภาวนา
๕. มุทิตาทภาวนา
๖. อุเบกขาภาวนา
๗. มรณสติ

กรรมฐาน

๑. กายคตาสติ

๒. อานาปานสติ

๓. มรณสติ

๒.๑ คุณประโยชน์และอานิสงส์

๒.๒ วิธีเจริญมรณสติ

๓.๑.๑ อยู่ไม่ห่างฉนวน, ทำตามคำสอน

พุทธานุสสติ ภาเวติ... ธรรมมานุสสติ ภาเวติ...

สังฆานุสสติ ภาเวติ... สีลानุสสติ ภาเวติ ...

จาคานุสสติ ภาเวติ... เทวตานุสสติ ภาเวติ ...

อานาปานสติ ภาเวติ... มรณสติ ภาเวติ ...

กายคตาสติ ภาเวติ... อุปสมมานุสสติ ภาเวติ.(๙๒-๑๐๑)

(อ.เอกก. ๒๐ แสดงธรรมควรปฏิบัติ ๑๘๑ ประการ)

๓.๑.๑ อยู่ไม่ห่างมาน, ทำตามคำสอน

อัยมฺ วุจฺจติ ภิกฺขเว ภิกฺขุ อริตฺตชฺฌาโน วิหฺรติ

สตุฏฺสาสนกโร โอวาทปฏิกโร

อโมฆํ รฏฺฐปิณฺฑํ ภูณฺชติ.

โก ปน วาโท, เย นํ พหุสีกโรนฺติ.

(อ.เอกก. ๒๐ แสดงธรรมควรปฏิบัติ ๑๘๑ ประการ)

๓.๑.๒ เป็นไปเพื่อนิพพิทา..นิพพาน

เอกรมฺโม ภิกฺขเว ภาวีโต พหุลีกโต เอกนฺตนิพพิทาย
วิราคาย นิโรธาย อุปสมาย อภิญญาย สมฺโพธาย
นิพพานาย สํวตฺตติ. กตฺโม เอกรมฺโม. พุทฺธานุสฺสตี..,
ธมฺมานุสฺสตี ... สัมมานุสฺสตี ... สีลानุสฺสตี ...
จาคานุสฺสตี ... เทวตานุสฺสตี ... อานาปานุสฺสตี ...
มรณสุสตี ... กายคตาสตี ... อุปสมานุสฺสตี.

(อ.อ.ก. ๒๐/๒๙๖-๗)

๓.๑.๓ ผลอาานิสงส์มาก

ภควา เอตทวโจ “มรณสุสติ ภิกฺขเว ภาวิตา

พหุлікตา **มหปฺผลา โหติ มหानิสฺสา**

อมโตคธา อมตปริโยसानา.

ภาเวถ โน ตุมฺเห ภิกฺขเว มรณสุสติณฺ”ติ.

(อ.สตุตทก. ๒๓/๗๓ ปฐมมรณฺสสุตฺต)

๓.๑.๓ ผลอาานิสงส์มาก

อิมญจ ปน มรณสุสตีมนุยุตฺโต ภิกฺขุ สत्तํ

(๑) อปฺปมตฺโต โหติ (๒) สพฺพภเวสุ อนภิริตีสญฺญํ ปฏิลภติ

(๓) ชีวิตนิกนฺตี ชหติ (๔) ปापครหิ โหติ

(๕) อสนฺนินิธิพฺหุโล ปริกฺขารesu (๖) วิคตมฺลมจฺเฉโร

(๗) อนิจฺจสญฺญาปิสฺส ปริจยํ คจฺฉติ,

ตทฺทฺสาเรเนว จ ทฺกฺขสญฺญา อนตฺตสญฺญา จ อฺปปญฺจาตี.

(วิสฺุทธิ.)

๓.๑.๓ ผลอานิสงส์มาก

(๘) ยถา อภาวิตมรณา สตฺตา สหสา
วาฬมิกยกฺขสปปโจรวรทกาภิกฺกุตฺตา วีย มรณสมเย
ภยํ สนฺตาสํ สมฺโมหมาปชฺชนฺติ,
เอวํ อนาปชฺชิตฺวา อภโย อสมฺมุฬฺโห กาลํ กโรติ.

(๙) สเจ ทิฏฺฐเจว ฌมฺเม อมตํ นาราเชติ
กายสฺส เกทา สุกฺติปฺรายโน โหติ.

(วิสุทฺธิ.)

กรรมฐาน

๑. กายคตาสติ

๒. อานาปานสติ

๓. มรณสติ

๓.๑ คุณประโยชน์และอานิสงส์

๓.๒ วิธีเจริญมรณสติ

๓.๒.๑ ระลึกถึงความตาย

มรณสติ, มรณสุสติ = มรณ + สติ,

กตมณฺจ ภิกฺขเว มรณํ. ยํ เตสํ เตสํ สตฺตํ

ตมฺหา ตมฺหา สตฺตนิกาเย จุติ จวนฺตา เภโท อนฺตรธานํ,

มจฺจุ มรณํ กาลกิริยา, ขนฺธานํ เภโท, กเพวรสุส นิกฺเขโป,

ชีวิตินฺทริยสุส อุปฺจฺเฉโท; อิทํ วุจฺจติ ภิกฺขเว มรณํ.

(ที.ม. ๑๐/๓๙๐ มหาสติปัฏฐานสูตร)

(ไม่ใช่ สมุจเฉทมรณะ, ขณิกมรณะ, สมมติมรณะ)

๓.๒.๑ ระลึกถึงความตาย

มรณํ ภวีสฺสตี,

ชีวิตฺนุทฺริยํ อุปจฺฉิขฺชิสฺสตี,

มรณํ มรณํ,

อวสฺสํ มยา มริตพฺพํ,

สพฺเพ สตฺตา **มรณธมฺมา**

มรณปริโยसानา มรณํ อนตฺตีตา

(สํ.สคาถ. ๑๕/๑๓๓ อัยยิกาสูตร)

๓.๒ วิธีเจริญมรณสติ

๓.๒.๑ ระลึกรถึงความตายโดยตรง

๓.๒.๒ ระลึกรถึงความตายโดยอุปายต่างๆ

(๑) โดยเป็นของน้อย

(๒) โดยกำหนดระยะเวลา

(๓) โดยความไม่อาจต้านทาน

(๔) โดยการเปรียบเทียบกับผู้อื่น

(๕) โดยไม่มีเครื่องหมาย

(๖) โดยมีอันตรายมาก...